

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

24 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte - Nadejda Toma,
judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Anatolie Țurcan, Elena
Cobzac,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în
Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea
deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, în
cauza penală în privința lui

Pascali Valentin XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în mun.
XXXXX, com. *XXXXX*, str. *XXXXX*
XXXXX, XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 25.05.2016-14.03.2017;

instanța de apel: 17.05.2017-02.11.2017;

instanța de recurs: 10.01.2018-24.04.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală
legal executată.

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, (sediul Ciocana) din 14 martie 2017,
Pascali V. învinuit de săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d)
Cod penal, a fost achitat pe motiv că, fapta acestuia nu întrunește elementele
constitutive ale infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de Nicoară V. privind repararea prejudiciului
moral și încasarea cheltuielilor suportate pentru transport a fost respinsă, ca fiind
neîntemeiată.

2. De către organul de urmărire penală, Pascali V. a fost învinuit de faptul
că, în una din zilele lunii februarie 2016, data exactă nu a fost posibil de stabilit în
cadrul urmăririi penale, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane,
aflându-se în ap. *XXXXX*, amplasat în blocul locativ din str. *XXXXX, XXXXX*,
mun. *XXXXX*, pe care îl închiria de la cet. Nicoară V., acționând cu intenție
directă pe ascuns, a sustras televizorul de model „LG”, prin ce i-a cauzat părții
vătămate daune în proporții considerabile, în sumă de 2 000 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Pascali V. în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Codul penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 90 Cod penal, de a fi suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 1 an, cu admiterea în întregime a acțiunii civile înaintate de partea vătămată.

În motivarea apelului declarat, autorul acestuia a menționat următoarele argumente:

- în rezultatul examinării cauzei, instanța de fond, ignorând probele concludente prezentate de partea acuzării, a pronunțat o sentință de achitare, astfel eronat punând la baza hotărârii declarațiile inculpatului depuse în fața instanței, care nu și-a recunoscut vina și a înaintat în apărare versiunea sa privind circumstanțele cauzei;

- din conținutul sentinței rezultă, că instanța de judecată nu a făcut analiza obiectivă a tuturor probelor anexate la dosar, cât și a celor examinate în cadrul cercetării judecătorești, preferind doar probele convenabile pentru concluzia făcută în sentință, indicând eronat că probele pe care s-a bazat organul de urmărire penală și acuzarea sunt insuficiente pentru confirmarea concluziei acuzării, iar celor de bază, ca declarațiile părții vătămate, dându-le o apreciere critică;

- în partea descriptivă a sentinței instanța a indicat motivul achitării art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar în dispozitivul sentinței a invocat motivul achitării, că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, adică prevederile art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, astfel instanța nu a stabilit cu certitudine în baza cărui motiv inculpatul a fost achitat.

4. Prin decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău în 02 noiembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea fără modificări a sentinței.

5. Instanța de apel a constatat cu certitudine că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt.

De asemenea, instanța de apel a conchis, că instanța de fond pe parcursul examinării cauzei penale corect a aplicat normele legislației procesual-penale ce se referă la examinarea multilaterală, obiectivă și completă a cauzei penale cu respectarea principiului nemijlocirii, oralității și contradictorialității procesului penal, cu verificarea împrejurărilor de fapt și constatarea aspectelor de drept importante pentru justa soluționare a cauzei, printr-o cercetare amplă a probelor administrate de organul de urmărire penală, cărora li s-a dat o apreciere

obiectivă din punct de vedere al pertinentei, utilității, veridicității, concludenței și coroborării reciproce.

Analizând probele cauzei și elucidând speța dedusă judecății, instanța de apel a conchis că, instanța de fond justificat a ajuns la concluzia, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Or, instanța de apel a conchis că, acțiunile inculpatului nu pot fi calificate ca o sustragere comisă pe ascuns, televizorul fiind pus în administrarea inculpatului prin actul de primire-predare, iar luarea acestuia fără prezența consimțământului părții vătămate nu este suficientă pentru reținerea unei condamnări, potrivit normei incriminate. Cu atât mai mult că, declarațiile părții vătămate se combat prin declarațiile martorului și a inculpatului, care au susținut că părții vătămate i s-a comunicat despre faptul, că televizorul era dus la buneii inculpatului.

De asemenea, instanța de apel a considerat ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond, precum că în speța dedusă judecății, între părți relațiile s-au înrăutățit din motivul neachitării de către inculpat a serviciilor comunale.

Astfel, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a apreciat că, relațiile dintre partea vătămată și inculpat sunt de natură juridico-civile, or, în faptele inculpatului lipsește *latura subiectivă*, care este un element al componenței infracțiunii, televizorul fiind folosit de inculpat fără acordul proprietarului în alt mod de cât a fost încredințat, prejudiciul urmând a fi examinat potrivit prevederilor Codului civil.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar procurorul, care, invocând teme de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor indicate anterior în apel și *descrise în pct. 3. a prezentei decizii*, suplimentar menționând următoarele:

- decizia instanței de apel este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece, instanța de apel având dreptul să reformeze sentința atacată în sensul casării soluției adoptate de prima instanță, nu a supus unei noi aprecieri probele administrate în cauza penală, astfel încât a mers pe ideea preconcepută a instanței de fond, care s-a statuat asupra nevinovăției inculpatului;

- la pronunțarea hotărârilor adoptate, instanțele de fond s-au bazat doar pe declarațiile inculpatului, fără a lua în considerație toate probele acuzării;

- instanțele de fond nu au luat în considerație declarațiile părții vătămate, martorilor, cât și probele prezentate de partea acuzării, adoptând o hotărâre reieșind în mod parțial doar din declarațiile inculpatului și pledoaria apărătorului său;

- instanța de judecată nu a luat în considerație că, inculpatul a semnat actul din 24.02.2016, unde era inclus și televizorul de model "LG". Nici o persoană nu poate să semneze un act care nu corespunde adevărului, respective în mod normal inculpatul a semnat un act care era indicate obiectele aflate la acel moment în apartament, inclusive și televizorul;

- prin sustragere se înțelege luarea ilegală și gratuită a bunurilor mobile din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșit în scop de cupiditate, acțiuni care au fost comise de către inculpat, or, în ședința de judecată nu s-a stabilit că acesta a intrat în posesia unui bun care nu îi aparține.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, partea vătămată a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând admiterea acestuia în sensul declarat.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu

legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare. Colegiul penal constată că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

În acest context, în urma verificării materialelor cauzei, Colegiul penal lărgit relevă că în speță, recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul menținerii sentinței de achitare a lui Pascali V. învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, pledând pentru faptul că instanța de apel nu s-a expus pe motivele invocate în apelul declarat și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, indicând incidența temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, motive din care solicită dispunerea rejudecării cauzei de instanța de apel în alt complet de judecată.

Verificând legalitatea hotărârilor atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată în sensul invocat și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, precum și cazurile stipulate în același temei de recurs, decizia instanței de apel nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția, menționând în acest context următoarele.

Instanța de apel contrar cerințelor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror (f.d. 191-1931, vol. I), *descrise și în pct. 3 a prezentei decizii și nu a examinat nici chestiunile esențiale supuse atenției sale, cum ar fi:*

"(...)instanța de judecată nu a făcut analiza obiectivă a tuturor probelor anexate la dosar, cât și a celor examinate în cadrul cercetării judecătorești, preferând doar probele convenabile pentru concluzia făcută în sentință, inducând eronat că probele pe care s-a bazat organul de urmărire penală și acuzarea sunt insuficiente pentru confirmarea concluziei acuzării, iar celor de bază, ca declarațiile părții vătămate, dându-le o apreciere critică.

Partea vătămată a declarat în instanța de judecată că, la 24.02.2016, în prezența lui Pascali Valentin, după verificarea fiecărui obiect transmis în folosință era inclus în actul de primire predare, inclusiv și televizorul de model "LG". Ori, dacă televizorul menționat, nefiind în apartamentul părții vătămate la data de 24.02.2016 și dacă de către proprietar nu era să fie stabilit integritatea lui, era să fie inclus în actul de primire predare de către Nicoară Violeta, care a fost și contrasemnat de către inculpat (...).

Instanța de judecată nu a luat în considerație că inculpatul a semnat actul din 24.02.2016, unde era inclus și televizorul de model "LG". Nici o persoană nu poate să semneze un act care nu corespunde adevărului, respective în mod normal Pascali

Valentin a semnat un act care era indicate obiectele aflate la acel moment în apartament, inclusiv și televizorul de model "LG".

Astfel, anume asupra acestor motive invocate în apel, relatate supra, instanța de apel nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial, fără argumentarea cuvenită.

În aceeași ordine de idei, Colegiul penal lărgit reține că din conținutul părții descriptive a deciziei atacate (f.d. 238-244, vol.I), rezultă că instanța de apel contrar prevederilor art. 101, 414 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză și s-a expus superficial asupra acestor motive invocate în apel și nu a întreprins toate măsurile de a elucida toate circumstanțele cauzei, fără a evalua și a exclude în totalitate divergențele din probele administrate la faza de urmărire penală și cercetate în prima instanță, verificate în ședința instanței de apel.

Prin urmare, se constată că instanța de apel în motivarea soluției nu s-a expus clar asupra argumentelor invocate de acuzatorul de stat cu referire la sustragerea de către inculpat a televizorului de model „LG”, din apartamentul închiriat de la cet. Nicoară V., în condițiile în care la cauză au fost anexate probe care ar clarifica acest aspect.

Astfel, potrivit învinuirii, Pascali V. după închirierea apartamentului de la cet. Nicoară V., amplasat pe str. XXXXX, XXXXX, mun. XXXXX, acționând cu intenție directă pe ascuns, a sustras televizorul de model „LG”. În viziunea recurentului, cele menționate au fost constatate prin însăși declarațiile inculpatului relatate la faza urmăririi penale și în cadrul examinării cauzei în prima instanță, potrivit căroră "(...)în luna ianuarie 2016, nu țin minte data precisă însă în apartament era un televizor mic de model „LG” pe care l-am luat și l-am dus în sat. XXXXX, mun. XXXXX la buneii. Pot comunica că nu m-am cunoscut cu stăpâna apartamentului până pe 24.02.2016(...)" (f.d. 33; 173,vol.I); potrivit declarațiilor martorului Haralambi D. "(...) în apartament era un televizor mic de model „LG”, care îl încurca pe Valentin, astfel acesta la luat și l-a dus în sat. XXXXX, mun. XXXXX, la buneii." (f.d.48; 174,vol.I), potrivit declarațiilor părții vătămate Nicoară V."(...)actul de primire predare l-a încheiat doar cu Valentin și a inclus în el toate obiectele din apartament. La fel menționează că, la încheierea contractului cu Doina Harlambi la 24.02.2016, televizorul era în apartament." (f.d. 13,14; 175-177, vol.I); potrivit actului de primire-predare din 24.02.2016, semnat de către partea vătămată și inculpat, era inclus și televizorul de model "LG" (f.d. 20, vol.I).

În consecință, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a adoptat o decizie de menținere a sentinței de achitare a lui Pascali V. învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, printr-o motivare superficială, reținând în acest sens doar declarațiile inculpatului, fără a le supune unei analize ample, fără a lua în considerație toate probele acuzării și fără a clarifica circumstanțe esențiale ale cauzei și anume dacă inculpatul a sustras televizorul de model "LG" din apartamentul cet. Nicoară V., lăsând astfel fără o

argumentare cuvenită motivele invocate în apelul declarat, prin ce a fost afectată soluția adoptată și astfel recursul declarat urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate în prezenta decizie, să țină cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul cuvenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală și jurisprudența CtEDO.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Pascali Valentin XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată integral la 24 mai 2018.

Președinte
Judecătorii

Nadejda Toma
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac